

The Sowers (1942). Έργο του Thomas Hart Benton (1889 - 1975), από σειρά 8 έργων με θέμα τον φασισμό

περιεχόμενα

editorial

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ελένη Πορτάλιου - Ο δημόσιος χώρος είναι συγκρουσιακός και όχι στατικός

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ένα διήμερο για τον κοινωνικό φιλελευθερισμό και την κοινωνική διακοσύνη

2. Παρουσίαση του βιβλίου «Φασισμός και Δικτατορία – Η Τρίτη Διεθνής Αντιμέτωπη στον Φασισμό»

3. Ετήσιο συνέδριο των Ευρωπαίων Οικονομολόγων για την Εναλλακτική Πολιτική στην Ευρώπη

4. Εργαστήριο της GUE-NGL στις Βρυξέλλες

5. Συγκρότηση Φακέλου για την Κοινωνική Οικονομία στην ιστοσελίδα του ΙΝΠ

6. Εγκαίνια του Παραρτήματος Ελλάδας του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Ο κίνδυνος του νεοναζισμού στην Ελλάδα και την Ευρώπη

2. Πάμε Φλωρεντία!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

editorial

Συνεχίστηκε, τον προηγούμενο μήνα, η συζήτηση μεταξύ της τρόικας και της ελληνικής κυβέρνησης με στόχο την εξειδίκευση της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που προβλέπει για την περίοδο 2013-2014 το 2ο Μνημόνιο, αυτό το οποίο υποτίθεται ότι θα αποτελούσε αντικείμενο σκληρής αναδιπραγματεύσεως, σύμφωνα με τις προεκλογικές επαγγελίες και τη μετεκλογική προγραμματική συμφωνία των τριών κυβερνητικών εταίρων. Η εμπλοκή που παρουσιάστηκε, την τελευταία στιγμή, λόγω της άρνησης της ΔΗΜΑΡ να ψηφίσει δυο-τρία μέτρα για τα εργασιακά (έχοντας προηγουμένως συναινέσει σε ένα εξοντωτικό πακέτο περικοπών για την περίοδο 2013-2014 που φτάνουν τα 13,3 δις ευρώ, με περικοπές μισθών, συντάξεων, επιδομάτων, αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, απολύσεις στο δημόσιο, ιδιωτικοποιήσεις όσων δημόσιων επιχειρήσεων έχουν απομείνει κλπ), εκτιμάται ότι θα αντιμετωπιστεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, έτσι ώστε να επιμηκυνθεί ο βίος της αυτοαποκαλούμενης «κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας».

Και ενώ τα κρατικά και ιδιωτικά ΜΜΕ πασχίζουν να μας πείσουν για τις ηρωικές προσπάθειες που καταβάλουν οι υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις να μας σώσουν από την καταστροφή, στη χώρα τείνει να επικρατήσει ένα γενικό κλίμα κατάθλιψης και απογοήτευσης. Στην εκπτώχευση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού και την οικονομική ανασφάλεια που πλήττει τους

άνεργους, τους εργαζόμενους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους περισσότερους ιδιοκτήτες μικρομεσαίων επιχειρήσεων, έρχονται να προστεθούν η διάλυση του συστήματος υγείας, η σταδιακή καταστροφή της εκπαίδευσης-ιδιαίτερα της τριτοβάθμιας, η κυνική συγκάλυψη σκανδάλων του πρόσφατου παρελθόντος, η ουσιαστική υποβάθμιση του κοινοβουλίου, η βία των σωμάτων ασφαλείας στις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, οι παρεμβάσεις στην ελευθερία του λόγου ακόμα και στη δημόσια τηλεόραση κλπ, κλπ.

Σ' αυτό το κλίμα σήψης, δεν είναι περίεργη η άνοδος της Χρυσής Αυγής στις δημοσκοπήσεις, η οποία θα ήταν ακόμα μεγαλύτερη αν δεν υπήρχε η ελπίδα του ΣΥΡΙΖΑ και μιας εναλλακτικής κυβέρνησης της Αριστεράς. Οσο και αν μας ενοχλεί, είναι φανερό ότι ένα όλο και μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού επικροτεί ή έστω ανέχεται τη χυδαία συμπεριφορά των βουλευτών της Χρυσής Αυγής εντός βουλής και τους τραμπουκισμούς τους στους δρόμους επικεφαλής ταγμάτων εφόδου, τα οποία τώρα πια, πέρα από τους μετανάστες που αποτελούν τον προνομιακό τους στόχο, στρέφονται και κατά άλλων μειονοτικών ομάδων (όπως π.χ. της ομοφυλοφιλικής κοινότητας), αλλά και εκείνων των συντελεστών καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων (σκηνοθετών, ηθοποιών, ιδιοκτητών θεάτρων, θεατών) που προσβάλλουν τη ναζιστική τους ηθική και αισθητική. Η πρόσφατη περιπέτεια της παράστασης Corpus Christi στο θέατρο Χυτήριο είναι ενδεικτική.

Ευτυχώς, όμως, σε ένα μεγάλο αριθμό φορέων (πολιτικών, πολιτιστικών, κινηματικών), αλλά και

πολιτών, υπάρχει η αποφασιστικότητα να μην αφήσουν την παλιοκατάσταση να τους πάρει από κάτω. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσονται δραστηριότητες κάθε είδους, από τις απεργίες και τις μαζικές διαδηλώσεις, τη λειτουργία δικτύων αλληλεγγύης, την προσπάθεια συγκρότησης αντιφασιστικών μετώπων, τη διαδικασία για την ίδρυση του νέου ενιαίου ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ μέχρι διαλέξεις, συζητήσεις, ημερίδες, εκδόσεις, κινηματογραφικές προβολές, φεστιβάλ κλπ.

Σ' αυτόν τον τελευταίο χώρο εντάσσονται και οι προσπάθειες του ΙΝΠ και του δικτύου transform! Αρκετές από αυτές αναφέρονται στο παρόν Ενημερωτικό Δελτίο, ενώ άλλες ήδη κυκλοφορούν και θα πραγματοποιηθούν συντομότερα. Πρωτεύουσα θέση, τον μήνα που πέρασε, κατέχει το διήμερο με τίτλο «Κοινωνικός φιλελευθερισμός ή κοινωνική δικαιοσύνη; Ελευθερία, ισότητα, αυτονομία, αλληλεγγύη σήμερα» που οργανώθηκε σε συνεργασία με τις «Αναγνώσεις» και τα «Ενθέματα» της Αυγής και το ηλεκτρονικό πόρταλ rednotebook. Ο Σταύρος Παναγιωτίδης και η Βαγγία Λυσικάτου παρουσιάζουν συνοπτικά τις εισηγήσεις του συνεδρίου, οι οποίες σύντομα πρόκειται να κυκλοφορήσουν σε τόμο.

Προαπαιτούμενο μιας επιτυχούς αντιμετώπισης του φασιστικού/ναζιστικού φαινομένου είναι η ανάλυσή του. Σ' αυτό το πλαίσιο, θεωρούμε πολύ χρήσιμη την εκδήλωση που συνδιοργάνωσε το ΙΝΠ με τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ Ηρακλείου Αττικής, κατά την οποία ο Σταύρος Κωνσταντακόπουλος, πανεπιστημιακός και μέλος του Ινστιτούτου, παρουσίασε το κλασικό βιβλίο του Νίκου Πουλαντζά «Φασισμός και

δικτατορία. Η Τρίτη Διεθνής αντιμετώπιση στον φασισμό» (βλ. το κείμενο του Σπύρου Κοσκολέτου). Εδώ να σημειωθεί ότι ενδιαφέρον για την παρουσίαση του ίδιου βιβλίου έχει εκδηλωθεί και από άλλες συλλογικότητες, συμπεριλαμβανομένου πολιτιστικού φορέα της περιφέρειας.

Τα κλειστά εργαστήρια και η δημόσια εκδήλωση με τίτλο «Ο κίνδυνος του νεοναζισμού στην Ελλάδα και την Ευρώπη», που διοργανώνει τις επόμενες ημέρες το ελληνικό παράρτημα του Ιδρυματος Ρόζα Λούξεμπουργκ (ΙΡΛ), είναι μια εξαιρετική σημαντική, μεγαλύτερου βεληνεκούς προσπάθεια, στον ίδιο τομέα. Με την ευκαιρία αυτής της είδησης, θέλουμε να χαιρετίσουμε την έναρξη λειτουργίας στην Αθήνα γραφείου του εν transform! αδελφού ΙΡΛ με το οποίο σκοπεύουμε να συνεργαστούμε στενά. Η Ιωάννα Μεϊτάνη παρουσιάζει συνοπτικά στο παρόν Δελτίο όσα έγιναν και ειπώθηκαν στα εγκαίνια του προαναφερθέντος γραφείου, το οποίο διευθύνει.

Παραμένοντας στο πεδίο της ανάλυσης και αντιμετώπισης του ναζιστικού φαινομένου, έχουμε τη χαρά να πληροφορήσουμε τους αναγνώστες και τις αναγνώστριες του Ενημερωτικού Δελτίου ότι το βιβλίο μας Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» του με κείμενα των Μανώλη Αγγελίδη, Κατερίνας Καρακάση, Δημοσθένη Παπαδάτο-Αναγνωστόπουλο, Χρήστο Χατζηϊωσήφ και πρόλογο Μάκη Κουζέλη (Νήσος/ΙΝΠ) πραγματοποίησε τη δεύτερη έκδοσή του. Το ίδιο βιβλίο ανατυπώθηκε και κυκλοφόρησε ως ένθετο στην εφημερίδα Αυγή της Κυριακής 28ης Οκτωβρίου ,

συμβάλλοντας καθοριστικά στην εκτόξευση της κυκλοφορίας της στα 11.720 φύλλα (αύξηση 86% έναντι της έκδοσης της προηγούμενης Κυριακής 21 Οκτωβρίου).

Όπως έχουμε γράψει και σε προηγούμενα Ενημερωτικά Δελτία, η αντίσταση στις πολιτικές λιτότητας δεν περιορίζεται στην Ελλάδα, αλλά επεκτείνεται διαρκώς σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, ιδιαίτερα του Νότου. Ταυτόχρονα, τα μηνύματα που έρχονται τόσο από διάφορες εκλογικές αναμετρήσεις σε τοπικό ή εθνικό επίπεδο, όσο και από κινηματικές δραστηριότητες είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά. Στα «Νέα από τη Ευρωπαϊκή Αριστερά» του Γιάννη Μπουρνού μπορείτε να μάθετε για τα αποτελέσματα πρόσφατων εκλογικών αναμετρήσεων στην Ισπανία (Γαλικία, Χώρα των Βάσκων), την Πορτογαλία, την Τσεχία, καθώς και για τις πρόσφατες κινητοποιήσεις στο Λονδίνο και την Φρανκφούρτη.

Ελπιδοφόρο χαρακτηριστικό της παρούσας περιόδου είναι η προσπάθεια αναζήτησης κοινών ευρωπαϊκών λύσεων στα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλοι οι λαοί της Ευρώπης. Πέρα από την καθιερωμένη ετήσια έκθεση των Ευρωπαϊκών Οικονομολόγων για μια Εναλλακτική Πολιτική στην Ευρώπη, στοιχεία της οποίας μας παρουσιάζει η Μαρίκα Φραγκάκη, υπάρχει η συνάντηση «Φλωρεντία 10+10» για την οποία γράφει ο Στέλιος Φωτεινόπουλος, καθώς και η Εναλλακτική Σύνοδος (Alter Summit) που ήταν μεταξύ των θεμάτων που εξετάστηκαν σε εργαστήριο που πραγματοποίησε η GUE/NGL στις Βρυξέλλες και το οποίο παρακολούθησε εκ μέρους του ΙΝΠ η Ελενα Παπαδοπούλου.

Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλιαντζάς συμμετέχει τόσο στη συνάντηση της Φλωρεντίας όσο και στην διαδικασία του Alter Summit, στο πλαίσιο ελληνικής ομάδας πρωτοβουλίας που συγκροτήθηκε πρόσφατα. Την Τρίτη 23 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκε στα γραφεία μας συνάντηση μελών της ελληνικής πρωτοβουλίας που ασχολείται με τα θέματά αυτά (στα οποία περιλαμβάνεται και το ενδεχόμενο πραγματοποίησης μεγάλης διεθνούς συνάντησης στην Αθήνα, την επόμενη άνοιξη) με τους εκπροσώπους της διαδικασίας της Εναλλακτικής Συνόδου Φελίπε βαν Κίρσμπιλκ (Χριστιανικά Συνδικάτα Βελγίου) και Βάλτερ Μπάγιερ (δικτυο transform!).

Στη συνέντευξη αυτού του Ενημερωτικού Δελτίου, η καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής του ΕΜΠ Ελένη Πορτάλιου, δημοτική σύμβουλος της Ανοιχτής Πόλης, εξηγεί στη Δώρα Κοτσακά γιατί ο δημόσιος χώρος είναι συγκρουσιακός και όχι στατικός.

ο Σταύρος Παναγιωτίδης, υπεύθυνος για τη λειτουργία του δικτυακού τόπου του ΙΝΠ, μας πληροφορεί ότι όσοι και όσες τον επισκεφτούν μπορούν να βρουν έναν πλούσιο φάκελο για την Κοινωνική Οικονομία, τον οποίο έχει συγκροτήσει ο Παναγιώτης Πάντος, μέλος της Συνακτικής Ομάδας του Ενημερωτικού Δελτίου. Ο φάκελος περιλαμβάνει κατάλογο των κυριότερων πρωτοβουλιών αλληλεγγύης και αντίστασης που λειτουργούν στην Ελλάδα, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης των καθημερινών προβλημάτων που αναπτύσσονται λόγω της κρίσης. Περιέχει, επίσης, σχετικό νομοθετικό υλικό καθώς και βίντεο από

συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής.

Χ. Γο.

Συντακτική ομάδα: Χάρης Γολέμης, Δώρα Κοτσακά, Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος, Βαγγία Λυσικάτου, Γιάννης Μπουρνούς, Σταύρος Παναγιωτίδης, Παναγιώτης Πάντος, Έλενα Παπαδοπούλου, Στέλιος Φωτεινόπουλος

Ο δημόσιος χώρος είναι συγκρουσιακός και όχι στατικός

Ελένη Πορτάλιου, καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ και δημοτική σύμβουλος δήμου Αθηναίων με τη δημοτική κίνηση Ανοιχτή Πόλη

1. Είναι ενδιαφέρον ότι οι παρελάσεις για την 28η Οκτωβρίου και την 25η Μαρτίου αποτελούν πλέον, τόσο στην Αθήνα όσο και σε άλλες πόλεις, αφορμή προκειμένου να εκφραστεί η αντίθεση στη σημερινή μνημονιακή επιβολή. Πιστεύετε ότι πρόκειται για έναν νέο τρόπο διεκδίκησης και επανανοηματοδότησης της χρήσης του δημόσιου χώρου;

Ο δημόσιος χώρος της πόλης εμπεριέχει ήδη στην υλικότητα της μορφής και των ιστορικών του μεταμορφώσεων όχι μόνο τον κυρίαρχο τρόπο παραγωγής και τους κυρίαρχους πολιτικούς και ιδεολογικούς συμβολισμούς, αλλά και αποτυπώματα των λαϊκών τάξεων που εγγράφονται στη δημιουργία του. Σε κάθε περίπτωση, επειδή ο χώρος εμψυχώνεται από τις κοινωνικές πρακτικές, αποτελεί πεδίο λαϊκών αναπαραστάσεων και έχει ως προς τη νοηματοδότησή του συγκρουσιακό χαρακτήρα.

Ο δημόσιος χώρος του ιστορικού κέντρου της Αθήνας και ιδιαίτερα ο άξονας Ομόνοια-Πανεπιστημίου-Σύνταγμα-Πολυτεχνείο αποτέλεσε τη δημόσια σφαίρα του δρόμου σε όλες τις σημαντικές στιγμές της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Και μια και αναφερόμαστε στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου, αυτός ο κεντρικός δημόσιος χώρος στέγασε όλες τις μεγάλες εκδηλώσεις αντίστασης στους Ιταλούς και τους Γερμανούς κατακτητές αλλά και τη μεγαλειώδη συγκέντρωση στο Σύνταγμα, την ημέρα της απελευθέρωσης, τον Οκτώβριο του 1944.

Οι παρελάσεις, επιδείξεις στρατιωτικής πειθαρχίας, απολύτως ασύμβατες με το νόημα των εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων που μνημονεύουν, έχουν υποστεί, όσο ακόμα διατηρούνται, μια ριζική ανατροπή. Από εκδηλώσεις υποταγής γίνονται πράξεις ανυπακοής, απελευθερώνοντας, μαζί με την εγκλωβισμένη στα κατά συνθήκη ιστορικά ψεύδη λαϊκή μνήμη, και το νόημα του δημόσιου χώρου από τις μονοσήμαντες και στερεοτυπικές αφηγήσεις του κυρίαρχου λόγου.

2. Ο δημόσιος χώρος σήμερα αποτελεί αντικείμενο διεκδίκησης διαφορετικών πληθυσμιακών ομάδων. Ποια είναι η εικόνα που έχετε από τις γειτονίες της Αθήνας, ιδιαίτερα τις υποβαθμισμένες, όπου το φαινόμενο εκδηλώνεται βίαια, ενώ παράλληλα ενδύεται φασιστικά χαρακτηριστικά;

Οι δημόσιοι χώροι, όπως οι πεζόδρομοι, οι πλατείες, τα πάρκα,

τα άλση, τα πολιτιστικά κτήρια, κ.λπ., είναι σημαντικοί κοινωνικοί πυκνωτές της γειτονιάς. Χώροι συνάντησης όλων των ηλικιών και όλων των ενδιαφερόντων και λίγο παλιότερα όλων των συμπολιτών μας, ντόπιων και αλλοπαδών, είναι σημεία αναφοράς, τόποι οικείοι και βιωμένοι, πολύ περισσότερο που αρκετοί αποκτήθηκαν με λαϊκές κινητοποιήσεις. Διασχίζοντας την Πατησίων, στο κομμάτι από την Πλατεία Αμερικής ως τα Πατήσια, το Πάρκο Κύπρου και Πατησίων, το Πάρκο Φιξ, το Κτήμα Δρακόπουλου, η Εριουργία δημιουργήθηκαν μετά από αγώνες, γι' αυτό εκπληρώνουν και συντηρούν τη συλλογική επιθυμία της συμβίωσης.

Σήμερα οι φασίστες της Χρυσής Αυγής έχουν καταλάβει τις πλατείες Αγίου Παντελεήμονα και Αττικής και προχωρούν σε δολοφονικές επιθέσεις κατά μεταναστών, με την ανοχή ή τη συνέργεια της αστυνομίας, η οποία έχει ισχυρή παρουσία, ελέγχει τον δημόσιο χώρο και εξαπολύει επιθέσεις εναντίον των επικίνδυνων τάξεων.

Αλλά, όπως ήδη είπα, ο δημόσιος χώρος είναι συγκρουσιακός και όχι στατικός. Οι λαϊκές συνελεύσεις στο Σύνταγμα και σε δεκάδες τοπικές πλατείες είναι η άλλη ταυτότητα του δημόσιου χώρου, που ανακαλεί νοηματοδοτήσεις σύγχρονες και ιστορικές, όπως καταγράφονται ήδη από τον αρχαιότητα με τον ανοιχτό δημόσιο χώρο της Εκκλησίας του Δήμου.

3. Την ίδια στιγμή ο δημόσιος χώρος βάλλεται από ιδιωτικά συμφέροντα που χρησιμοποιούν τη σταδιακή εξαθλίωση και γκετοποίηση γειτονιών της Αθήνας ως ευκαιρία για κερδοφόρα επένδυση. Κατά πόσο επέτεινε η οικονομική κρίση αυτό το φαινόμενο;

Ο ιδιωτικός χώρος, αλλά εν μέρει και ο δημόσιος στη σημερινή εποχή της γενικευμένης ιδιωτικοποίησης των δημόσιων αγαθών, αποτελούν εμπορεύματα. Οι επενδύσεις στο Ιστορικό Κέντρο της Αθήνας και σε γειτονικές περιοχές αφορούν στην αγορά απαξιωμένων ακινήτων με χαμηλές τιμές, σε αναμονή μελλοντικής αναβάθμισης της περιοχής και απόδοσης υψηλής υπεραξίας. Οι νέοι ιδιοκτήτες πιέζουν για τον εξευγενισμό των περιοχών, δηλαδή για την εκδίωξη των ανεπιθύμητων σημερινών κατοίκων. Θέλω, όμως, να επισημάνω ότι αυτές οι οικονομικές τάσεις είναι εξαιρετικά αντιφατικές γιατί τόσο το Ιστορικό Κέντρο όσο και οι συνοικίες με απόθεμα ιστορικών κτηρίων, όπως το Μεταξουργείο, δεν εξωραϊζονται εύκολα. Πολύ περισσότερο σήμερα, σε συνθήκες οικονομικής ύφεσης, ούτε το κράτος ούτε οι ιδιώτες επενδύουν στην οικοδομή προσδοκώντας μελλοντικές αποδόσεις, αλλά και δεν υπάρχουν οι νέοι ένοικοι, δηλαδή εκείνα τα αστικά κοινωνικά στρώματα που διαθέτουν πόρους για να μετακινηθούν από τα προάστια στις περιοχές του κέντρου.

4. Σε ποιο βαθμό μπορεί να λειτουργήσει η δημιουργία δικτύων κοινωνικής αλληλεγγύης ως απάντηση και μέτωπο αντίστασης στα παραπάνω; Υπάρχουν σχετικά ιστορικά παραδείγματα;

Ολες οι δράσεις αλληλεγγύης ενδυναμώνουν τη συνεργασία των κατοίκων στις γειτονίες και ριζώνουν ευκολότερα σε περιοχές με προϋπάρχοντα ισχυρά αστικά κοινωνικά κινήματα. Για παράδειγμα, η πολυπράγμων Επιτροπή Κατοίκων της Ακαδημίας Πλάτωνος, όταν ξεκίνησε το Στέκι Αλληλεγγύης είχε ήδη στο ενεργητικό της σημαντικούς αγώνες για τη σωτηρία των ιστορικών και δημόσιων χώρων, είχε κερδίσει σχεδόν σε όλους τους αγώνες και είχε συσπειρώσει μαζικά τον λαϊκό κόσμο της γειτονιάς. Σήμερα, τα δίκτυα αλληλεγγύης τα οποία λειτουργεί αλληλοτροφοδοτούνται με την υπεράσπιση τόσο των δημόσιων χώρων και μνημείων όσο και του κοινωνικού κράτους που ανήκει στην αρμοδιότητα του δήμου Αθηναίων (δημοτικά ιατρεία, σχολεία, βρεφονηπιακοί σταθμοί, κ.λπ.).

Τη συνέντευξη πήρε η
Δώρα Κοτσακά

Ενα διήμερο για τον κοινωνικό φιλελευθερισμό και την κοινωνική δικαιοσύνη

Αθήνα, 12-13 Οκτωβρίου 2012

Με σημαντική επιτυχία διεξήχθη το διήμερο με θέμα «Κοινωνικός φιλελευθερισμός ή κοινωνική δικαιοσύνη; Ελευθερία, ισότητα, αυτονομία, αλληλεγγύη, σήμερα» που διοργανώθηκε στις 12 και 13 Οκτωβρίου από τις «Αναγνώσεις» και τα «Ενθέματα» της *Αυγής της Κυριακής*, το *Red Notebook* και το *Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς*. Η πολιτική και επιστημονική επικαιρότητα του θέματος και οι εισηγήσεις των προσκεκλημένων συνέβαλαν στην πραγματοποίηση μιας εκδήλωσης με μεγάλο ενδιαφέρον. Τις εναρκτήριες ομιλίες έκαναν ο *Νίκος Φίλης*, διευθυντής της εφημερίδας *Η Αυγή*, ο *Νίκος Πετραλιάς*, ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρόεδρος του *ΙΝΠ* και ο *Δημοσθένης Παπαδάτος – Αναγνωστόπουλος*, υπεύθυνος του *Red Notebook*.

Στην πρώτη συνεδρία του διημέρου, υπό τον τίτλο «Φιλελευθερισμός και δημοκρατία», με συντονίστρια τη *Λήδα Καζαντζάκη*, ιστορικό τέχνης και μέλος της συντακτικής ομάδας των «Αναγνώσεων» της *Αυγής της Κυριακής*, ο *Στέφανος Δημητρίου*, αναπληρωτής καθηγητής πολιτικής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, μίλησε για το δίπολο «κοινωνικός φιλελευθερισμός – δημοκρατικός σοσιαλισμός», με άξονα την έννοια της κοινωνικής δικαιοσύνης. Διευκρίνισε τη σημασία

του κοινωνικού φιλελευθερισμού και την ταυτοτική του σχέση με τη Δεξιά. Ανέλυσε το εάν ο κοινωνικός φιλελευθερισμός μπορεί να εκφράσει αυτές τις αξιακές αρχές, χωρίς να στηρίζεται στην αξία της ισότητας, και επεσήμανε ότι η κοινωνική δικαιοσύνη αποτελεί κριτήριο για την αποτίμηση του κοινωνικού φιλελευθερισμού και της στόχευσής του να καλύψει το κενό ανάμεσα στον νεοφιλελευθερισμό και τον δημοκρατικό σοσιαλισμό. Τέλος, ο κοινωνικός φιλελευθερισμός πρέπει να ενδιαφέρει την Αριστερά ως πρόκληση, αφού αποσκοπεί «στο τέλος της ηγεμονίας των ιδεών της Αριστεράς». Είναι όμως και ευκαιρία για τον θετικό προσδιορισμό του δημοκρατικού σοσιαλισμού, αφού αυτός δεν μπορεί πλέον να προσδιορίζεται αρνητικά από τον «υπαρκτό σοσιαλισμό», αλλά πρέπει να οριστεί στη βάση απαντήσεων για τη σημασία της δημοκρατίας, και την έννοια της ελευθερίας που προϋποθέτει και περιλαμβάνει ο δημοκρατικός σοσιαλισμός ως εκφραστής της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας, της ελευθερίας και της αλληλεγγύης.

Την, ιστορικά και πολιτικά, ασύμβατη σχέση του φιλελευθερισμού με τη δημοκρατία, παρά την έντονη προσπάθεια επίπλαστης ταύτισής τους στο πλαίσιο της κυρίαρχης ιδεολογίας, εξέθεσε ο *Σταύρος Κωνσταντακόπουλος*, επίκουρος καθηγητής πολιτικής θεωρίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Ο ομιλητής αποτύπωσε αυτή την αντιθετική σχέση, παραθέτοντας δομικά στοιχεία αφ' ενός της δημοκρατίας, όπως η καθολική ψηφοφορία και η σύστοιχη έννοια της λαϊκής κυριαρχίας, και αφ' ετέρου του

φιλελευθερισμού, όπως η εξουσία των ελίτ και η έννοια της εθνικής κυριαρχίας (δηλαδή, η κυριαρχία όχι του λαού, αλλά μιας ελίτ στο όνομα του έθνους). Το καταλυτικό στοιχείο που επέβαλε στους φιλελεύθερους να ξεπεράσουν το μίσος τους για τη δημοκρατία και να συμβιβαστούν μαζί της ήταν ο σοσιαλισμός και η ανάγκη να τον αντιμετωπίσουν όταν αυτός, ως μεγάλος τους αντίπαλος, εμφανίστηκε στο προσκήνιο της ιστορίας. Αυτή η παλιά φιλελεύθερη αντίληψη επανήλθε στην πολιτική μέσω του νεοφιλελευθερισμού και αποτυπώνεται στον ελληνικό Τύπο σήμερα ειδικά σε άρθρα που κατηγορούν τον λαϊκό παράγοντα ως ανασχετικό της πορείας της χώρας μας προς τον πλήρη «εκδυτικισμό» της.

Για τη σχέση φιλελευθερισμού και Αριστεράς μίλησε ο *Νικόλας Σεβαστάκης*, καθηγητής πολιτικής φιλοσοφίας του ΑΠΘ. Παρουσίασε τον τρόπο με τον οποίο ένα ρεύμα διανοουμένων της Αριστεράς, όπως οι Σλαβόι Ζίκεκ και Αλέν Μπαντιού, εισηγήθηκαν μία αντιφιλελεύθερη στροφή, προκειμένου να ανακληθεί η συλλογική κατάθλιψη που φαινόταν να είχε καταλάβει την Αριστερά παγκοσμίως. Αυτή η στροφή υλοποιήθηκε με την επάνοδο στο έργο του Λένιν και του Ροβεσπιέρου, αλλά ακόμη και του Καρλ Σμιτ και του Πλάτωνα. Η εμβάθυνση αυτής της τάσης, κατά τον Σεβαστάκη, οδηγεί σε μία ολέθρια ταύτιση αντικαπιταλισμού και αντιφιλελευθερισμού και σε μία αντίληψη για τον αποπροσανατολιστικό ρόλο της ρητορείας περί την δημοκρατία. Επεσήμανε πως είναι λάθος να ανάγονται όλα τα στοιχεία της κρίσης στην φιλελεύθερη ηγεμονία, αλλά και πως το πρόγραμμα της Μέρκελ για την Ευρώπη

έχει έναν εξαιρετικά αντιφιλελεύθερο χαρακτήρα, ειδικά σε ό,τι αφορά το πεδίο των ατομικών δικαιωμάτων.

Ο *Μανόλης Αγγελίδης*, καθηγητής πολιτικής φιλοσοφίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, τοποθετήθηκε αναφορικά με τις έννοιες της ελεύθερης ατομικότητας, της δογματικής του ανταγωνισμού και της κοινωνικής αναπαραγωγής. Επεσήμανε στοιχεία της αναθεωρητικής συγκρότησης της κυρίαρχης αντίληψης για τις στιγμές μεγάλων μεταβάσεων και την ιδιαίτερη χρήση τους. Εφερε μάλιστα ως παράδειγμα την ερμηνεία της ανάπτυξης του καπιταλισμού, απλώς ως δημιουργία του πλαισίου για την προστασία της ιδιοκτησίας. Τόνισε πως η ενοποίηση των αγορών προέκυψε όχι αυτοματοποιημένα και ως φυσικό φαινόμενο, όπως συχνά παρουσιάζεται, αλλά με πολιτικές παρεμβάσεις, συχνά βίαιες, για την απαιτούμενη αλλαγή των αντιλήψεων και των κοινωνικών αντανακλαστικών. Η σχετική αντίδραση που προέκυψε συνιστούσε μία προσπάθεια της κοινωνίας να περιορίσει τις συνέπειες της ελεύθερης αγοράς. Τέλος, υπογράμμισε πως σήμερα η αναδιανεμητική κρατική πολιτική και τα σχετικά με αυτήν πολιτικά αιτήματα ταυτίζονται επικοινωνικά με τα κεκτημένα προνομιάτων κοινωνικών ομάδων.

Τέλος, για την φιλολογία περί «εξαιρετικών συνθηκών» μίλησε η *Αλίκη Λαβράνου*, αναπληρώτρια καθηγήτρια πολιτικής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Ανέφερε εισαγωγικά και ως χαρακτηριστικό παράδειγμα των διαφορετικών λόγων, άρα και των

διαφορετικών πολιτικών χειρισμών και στοχεύσεων, που αρθρώνονται για την κρίση, πως όταν η Αριστερά μιλάει για «κρίση», η Δεξιά μιλάει για «κατάσταση εκτάκτου ανάγκης». Προφανώς, η έμφαση στην διάσταση της έκτακτης κατάστασης, πέρα από μία κοντόθωρο οπτική που συγκρούεται με την μακροσκοπική οπτική της Αριστεράς, αποσκοπεί σε μία πολιτική και ιδεολογική διαχείριση της κρίσης προς όφελος των κυρίαρχων κοινωνικών δυνάμεων. Τέλος, αφού αναφέρθηκε στην κριτική που ασκούσε ο Μαρξ στον φορμαλισμό και τη γενικότητα που χαρακτηρίζει το Δίκαιο, καταλήγοντας έτσι να υποκρύπτουν τα επιμέρους κοινωνικά συμφέροντα, έκλεισε με μία σύντομη αναφορά στη θεωρία του Καρλ Σμιντ περί «εξαίρεσης».

Στην δεύτερη συνεδρία, υπό τον τίτλο «Συνταγματική τάξη και δικαιώματα στην ευρωπαϊκή κρίση», που συντόνισε η *Αλίκη Κοσυφολόγου*, υποψήφια διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών, η *Ιφιγένεια Καμτσίδου*, αναπληρώτρια καθηγήτρια συνταγματικού δικαίου του ΑΠΘ, μίλησε για τη χρήση της έννοιας του δημόσιου συμφέροντος ως εργαλείο περιορισμού των ελευθεριών. Τόνισε πως η κοινωνία δεν αποτελεί ένα άθροισμα ίσων και ορθολογικά σκεπτόμενων ατόμων, αλλά συγκρουόμενων κοινωνικών συμφερόντων διά των οποίων συγκροτείται. Η έννοια της διευθέτησης των συγκρούσεων συμφερόντων απουσιάζει όλο και περισσότερο από την πολιτική ζωή της χώρας και σημείωσε ότι ούτε η τρικομματική συγκυβέρνηση

κατάφερε να αναβαθμίσει την κοινοβουλευτική λειτουργία και να εφαρμόσει, ως προέκταση των εσωτερικών της διεργασιών – όπως πολλοί πίστευαν – μία κοινωνική διαβούλευση με στόχο την λήψη αποφάσεων στη βάση των αποτελεσμάτων της. Το συμπέρασμα είναι πως η εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος εξαρτάται από την πραγματικά συγκρουσιακή πολιτική διαπραγματεύση. Η ομιλήτρια έκλεισε την εισήγησή της, λέγοντας πως το ενδεχόμενο οι κανόνες να τίθενται πλέον από τα δικαστήρια αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για την δημοκρατία.

Στις συγκρουόμενες προσλήψεις της κοινωνικής δικαιοσύνης από φιλελεύθερη και από σοσιαλιστική σκοπιά, αναφέρθηκε ο *Κώστας Σταμάτης*, καθηγητής φιλοσοφίας και μεθοδολογίας του δικαίου στο ΑΠΘ. Ορισε την αυτονομία ως τον πρώτο όρο και αξία για την πολιτική δράση. Επεσήμανε πως το νόημα της κοινωνικής δικαιοσύνης από σοσιαλιστική σκοπιά δεν περιορίζεται στην αναδιανομή του εισοδήματος και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων, αλλά στην αναίρεση των όρων και των κοινωνικών σχέσεων που δημιουργούν τις συνθήκες εκμετάλλευσης. Κοινό στοιχείο σοσιαλισμού και φιλελευθερισμού αποτελεί η εναντίωση στην επιδίωξη να ορίζονται οι ζωές μας με βάση εξωτερικούς προς εμάς καταναγκασμούς. Κατά τον ομιλητή, η δημοκρατία και ο σοσιαλισμός αποτελούν μια ενιαία κοινή απάντηση στο ίδιο ερώτημα και γι αυτό το λόγο οι σοσιαλιστές απέχουν

ακόμη και από τους πιο προωθημένους φιλελεύθερους.

Ο *Χρήστος Παπαστυλιανός*, διδάκτωρ συνταγματικού δικαίου του ΑΠΘ και νομικός στο «Συνήγορο του Πολίτη», μίλησε για την ατελή πολιτική ένωση και το δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ευρωζώνης. Αναφέρθηκε στα χαρακτηριστικά της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) και επεσήμανε τις διαφορές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από τις αντίστοιχες κεντρικές τράπεζες των ΗΠΑ και Βρετανίας. Παρέθεσε τον τρόπο άσκησης νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής σε διάφορες χώρες και επεσήμανε την ιδιομορφία και εν τέλει δυσλειτουργία της ΟΝΕ, στην οποία η νομισματική πολιτική ασκείται σε επίπεδο Ένωσης ενώ άλλες πολιτικές, συμπεριλαμβανομένης της δημοσιονομικής εξακολουθούν να υπάγονται στην αρμοδιότητα των κρατών-μελών. Αναφερόμενος στο έλλειμμα δημοκρατίας που χαρακτηρίζει τη γενικότερη λειτουργία της ΕΕ ορισμένων αρμοδιοτήτων της εθνικής νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας, έφερε ως παράδειγμα την περίπτωση του νόμου για τον βασικό μέτοχο που είχε επιχειρήσει να ψηφίσει η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απεφάνθη πως το ζήτημα αυτό είναι εκτός της αρμοδιότητας του ελληνικού κοινοβουλίου.

Τη δεύτερη συνεδρία έκλεισε ο *Στέργιος Μήτσας*, υποψήφιος διδάκτωρ φιλοσοφίας του δικαίου στο ΑΠΘ, ο οποίος αναφέρθηκε στα κοινωνικά δικαιώματα ως αιχμή

μιας κριτικής κανονιστικής θεωρίας αναφέρθηκε. Υπογράμμισε πως συχνά τα ατομικά δικαιώματα λογίζονται ως σεβαστά πλην ατελή. Στη σημερινή πολιτική και οικονομική συγκυρία, η αντιμετώπισή τους ορίζεται και από τον λεγόμενο «ρεαλισμό» της κρίσης, και άρα αντιμετωπίζονται συχνά ως δευτερεύουσα πολυτέλεια. Για αυτό και πρέπει να καταδεικνύεται πως είναι επιστημονικά ορθό και ηθικοπολιτικά αναγκαίο να γίνεται λόγος για τα δικαιώματα και να αντιπαρατεθούμε με την αντίληψη πως η δημοσιονομική συγκυρία τα καθιστά ελαστικά. Αλλωστε, αν τα δικαιώματα δοκιμάζονται μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού, τότε αυτός που πρέπει να επερωτηθεί είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός και όχι τα δικαιώματα. Τέλος, επεσήμανε πως μία ριζοσπαστική θεωρία δικαίου θα πρέπει να δέχεται κριτικά την κληρονομιά του λόγου περί δικαιωμάτων.

Στην εναρκτήρια συνεδρία της δεύτερης ημέρας, με θέμα «Καπιταλισμός και δημοκρατία», ο *Πέτρος - Ιωσήφ Σταγκανέλλης*, υποψήφιος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών, παρουσίασε ορισμένα θεωρητικά σχήματα του ελληνικής κοπής φιλελεύθερου σύμπαντος, τα οποία φιλοδοξούν να αποτελέσουν τη «βουλγκάτα» της σαμαρικής Νέας Δημοκρατίας. Μέσα σε αυτό το «φιλελεύθερο» πλαίσιο, όπως επισήμανε ο ομιλητής, οι αντίπαλοι της δημοκρατίας, η οποία εν προκειμένω ορίζεται κατά αποκλειστικότητα από τους θιασώτες του φιλελευθερισμού και συρρικνώνεται σε εγγυητή των ατομικών – ιδιωτικών δικαιωμάτων, τοποθετούνται κάτω από την κοινή και νεφελώδη στέγη του «μεσο-

σιανισμού», ενώ το προνόμιο της λογικής εκχωρείται μόνο σε όσους αποδέχονται αυτήν την οπτική, δηλαδή την οπτική της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων. Με αυτό τον τρόπο, οποιαδήποτε προσπάθεια ριζικής μεταμόρφωσης της κοινωνίας παρομοιάζεται με την παράλογη επιθυμία μιας φανατικής θρησκευτικής σχέτας, ενδεχομένως ενός κατάλοιπου του μεσαίωνα, η οποία ζητά απεγνωσμένα την εκ νέου έλευση του θεού επί της γης.

Ο δεύτερος ομιλητής, *Γιώργος Μερτίκας*, συγγραφέας και μεταφραστής, ανέδειξε στην εισήγησή του, με τίτλο «Τα όρια της μαζικής δημοκρατίας», την διάκριση ανάμεσα στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης και την κατάσταση εξαιρεσης. Σύμφωνα με τον εισηγητή, η πρώτη αφορά έκτακτα μέτρα, τα οποία θα οδηγήσουν στην επιστροφή στον κανόνα και στην ομαλότητα (η περίπτωση της πολιτικής του μνημονίου), ενώ στην περίπτωση της κατάστασης εξαιρεσης έχουμε την ανατροπή του κανόνα, όπως για παράδειγμα θα συνέβαινε εάν μια αριστερή κυβέρνηση αμφισβητούσε προγραμματικά τη «φυσική τάξη» της ελληνικής κοινωνίας. Στη συνέχεια ο ομιλητής περιέγραψε τον τριπλό χαρακτήρα της σημερινής κρίσης (κρίση νομής της ελληνικής επικράτειας, κρίση κατανομής των πόρων για την παραγωγή και κρίση ανακατανομής εις βάρος των πιο αδύναμων) επισημαίνοντας πως είναι δύσκολο να απαντηθεί ποιο από τα τρία αυτά μέτωπα είναι το κύριο. Σε κάθε περίπτωση, για τον ομιλητή, η υπέρβαση της κρίσης προϋποθέτει μια χειραφέτηση της ελληνικής κοινωνίας από όσες προσδοκίες καλλιεργήθηκαν

στο παρελθόν και κάτι τέτοιο προς το παρόν δεν έχει μορφοποιηθεί.

Στην συνέχεια ο *Αλέξανδρος Κιουπκιολής*, επίκουρος καθηγητής πολιτικής θεωρίας στο ΑΠΘ, χρησιμοποιώντας τα εννοιολογικά εργαλεία της μεταδομιστικής παράδοσης, επιχείρησε μια θεωρητική ανάγνωση της σημερινής πραγματικότητας υπό το πρίσμα του βιοπολιτικού μοντέλου της νεωτερικότητας, σκιαγραφώντας την ασυμβατότητα φιλελευθερισμού και δημοκρατίας. Μέσα από την εισήγησή του ανέδειξε πως η διαρκής έκπτωση όλο και μεγαλύτερων κοινωνικών κατηγοριών από το καθεστώς του πολίτη σε εκείνη της κατηγορίας του *Homo Sacer*, έννοια που εισήχθη από τον ιταλό φιλόσοφο Τζόρτζιο Αγκάμπεν, συνδέεται με την αυταρχική ολοκλήρωση του νεοφιλελευθερισμού.

Τελευταίος ομιλητής της πρωινής συνεδρίας ήταν ο *Κώστας Δουζίνας*, καθηγητής φιλοσοφίας του Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Η εισήγησή του είχε τίτλο «Ανομία, αντίσταση και δημοκρατικός σοσιαλισμός». Επεσήμανε την ανάγκη της σαφούς διάρκεισης μεταξύ ανομίας και παρανομίας. Η πρώτη, συνιστά, μία ενδιάμεση κατηγορία, αφού δεν χαρακτηρίζεται μόνο από την παραβίαση του θεσπισμένου κανόνα λειτουργίας της κοινωνίας, του νόμου. Αντιθέτως, προσβλέπει και σε μια νέα νομική τάξη. Δανειζόμενος από τον Μπένγιαμιν τον όρο αριστερή μελαγχολία, ο ομιλητής αναφέρθηκε σε κινήματα των Πλατειών, επισημαίνοντας πως αποτελούν το νέο πολιτικό υποκείμενο. Οι συγκεντρώσεις των Αγανακτισμένων

άνοιξαν το ενδεχόμενο μια νέας ηγεμονίας, την οποία η Αριστερά καλείται και πρέπει να εκφράσει, ως δομικό στοιχείο του λόγου και της πολιτικής πρακτικής της. Αυτό το έργο αποτελεί, κατά τον ομιλητή, βασικό κριτήριο για το αν θα φανεί η Αριστερά συνεπής στο ραντεβού της με την Ιστορία

Η συνεδρία που ακολούθησε ήταν η τελευταία της διήμερης εκδήλωσης και είχε θέμα «Πολιτικές δυνάμεις και κοινωνική δικαιοσύνη». Ο *Ευκλείδης Τσακαλώτος*, καθηγητής Οικονομικών του Πανεπιστημίου Αθηνών και βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ, ήταν ο πρώτος που πήρε το λόγο. Στην εισήγησή του τόνισε την επιτακτική ανάγκη για κοινωνική γείωση των τριών διαστάσεων της πολιτικής: την αξιακή, την κινηματική και την προγραμματική. Η ομιλία του διαρθρώθηκε σε τέσσερις άξονες: την σχετική αυτονομία και την υλική βάση των αξιών, την απαραίτητη κοινωνική συναρμογή των αξιακών αφηγήσεων και την κρίση πολιτικής εκπροσώπησης που μαινεται. Καταλήγοντας, υπογράμμισε τον επιβεβλημένο χαρακτήρα της προσπάθειας να αναδειχθεί η αποτελεσματικότητα των αριστερών ιδεών και αφηγήσεων για την επίλυση των αναγκών της πλειοψηφίας, καθώς και την προτεραιότητα που οφείλει να προσδώσει η Αριστερά στην ανανοηματοδότηση του δημόσιου τομέα, μετατρέποντάς τον από κομμάτι του προβλήματος σε αναπόσπαστο κομμάτι της λύσης, στήνοντας έτσι ανάχωμα στον ατομικισμό.

Ακολούθησε ο *Ανδρέας Καρίτζης*, διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα: «Εποχή για γερά

νεύρα: η διαρκής επανάσταση του (νεο)φιλελευθερισμού, η γενικευμένη καταστροφή και η στρατηγική αμηχανία της Αριστεράς». Στην εισήγησή του περιέγραψε ορισμένες πτυχές του υπαρκτού φιλελεύθερου καπιταλισμού και επιχείρησε να διαγνώσει κάποια από τα σύγχρονα καθήκοντα της Αριστεράς. Σύμφωνα με τον ομιλητή, στον πυρήνα του νεοφιλελεύθερου ιδεώδους βρίσκεται η άποψη πως οι άνθρωποι είναι κατά βάση προβληματικοί και ως εκ τούτου οποιαδήποτε προσφυγή στις ανθρωπολογικές τους αρετές ισοδυναμεί με την επιλογή του δρόμου που οδηγεί στην καταστροφή. Αυτό ερμηνεύει και τον γενέθλιο σκοπό του νεοφιλελευθερισμού, την κατασκευή δηλαδή ενός νέου ανθρώπου μέσα από την εξάρθρωση των ανθρωπολογικών ποιότητων και των κοινωνικών πρακτικών που δεν συνάδουν με τον ανταγωνισμό. Για αυτό και στις μέρες μας, το δίλημμα «κυβέρνηση των ανθρώπων ή διαχείριση των πραγμάτων», με άλλα λόγια το δίλημμα «δημοκρατία ή αγορά», δεν αφορά έναν αγώνα για μια ζωή με αξιοπρέπεια, αλλά έναν αγώνα που υπερασπίζεται την ύπαρξη της ζωής καθεαυτής και η απάντησή του προϋποθέτει μια ανθρωπολογική επανάσταση.

Η *Τασία Χριστοδουλοπούλου*, νομικός και μέλος της γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ, στην ομιλία της με θέμα «Κοινωνική δικαιοσύνη: άμεσο αίτημα ή διαχρονική ουτοπία;» υπογράμμισε την αναγκαιότητα ο πολιτικός διάλογος να μην αφορά αποκλειστικά τα μέσα του αγώνα της Αριστεράς αλλά και τον ίδιο του τον σκοπό. Η κοινωνική δικαιοσύνη και η ισότητα, στοιχεία που

πλήττονται σφοδρά μέσα στην πολύπλευρη κρίση, αποτελούν το οραματικό πρόταγμα της Αριστεράς και εσωτερικό κριτήριο κάθε της στάσης και ενέργειας. Σύμφωνα με την ομιλήτρια, είναι θεμελιώδες ζήτημα να κατορθώσει η Αριστερά να ανοίξει παντού η συζήτηση για το οραματικό σκέλος της κοινωνίας που ευαγγελίζεται. Να κάνει δηλαδή τα προτάγματά της ηγεμονικά, ένα εγχείρημα που περνάει υποχρεωτικά μέσα από την αγωνιστική κινητοποίηση του ίδιου του κόσμου για την υποστήριξη και την επιτυχία τους.

Τέλος, ο *Γιάννης Δραγασάκης*, οικονομολόγος και βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ, στην ομιλία του σχετικά με το παρόν και το μέλλον του προγράμματος της Αριστεράς αναφέρθηκε στα αντιφατικά προβλήματα που αναδεικνύονται από την σοβούσα κρίση και στα οποία καλείται να δώσει απαντήσεις η Αριστερά. Σε αυτό το πλαίσιο, ανέδειξε την ανάγκη ένα αριστερό πρόγραμμα να συνδέει τις απαντήσεις στα σημερινά προβλήματα με την εναλλακτική κοινωνία του αύριο, να έχει δηλαδή μια ξεκάθαρη λύση και στα δύο μέτωπα του κοινωνικού πολέμου που ανοίγει η σημερινή οικονομική κρίση, όπως και κάθε προηγούμενη αντίστοιχης έκτασης. Τα μέτωπα αυτά κατ' ουσίαν αντιστοιχούν στα ερωτήματα ποιος θα υποστεί το κόστος της απαξίωσης του κεφαλαίου και ποιος θα ορίζει τη διάδοχη κατάσταση. Με βάση αυτή την αντίληψη, ο ομιλητής αναφέρθηκε στο παράδειγμα του ΕΑΜ επισημαίνοντας πως, εάν παραμείνουμε μακριά από προσπάθειες μηχανιστικής αντιγραφής, το περιγραφικό τρίπτυχο

της δράσης του – κοινωνική αυτενέργεια, λαϊκή ευρηματικότητα, δημόσιες πολιτικές – είναι στις μέρες μας εξαιρετικά χρήσιμο.

Ολες οι συνεδρίες συνοδεύτηκαν από πλήθος ερωτήσεων και παρατηρήσεων, σαφής ένδειξη του αυξημένου πολιτικού και επιστημονικού ενδιαφέροντος που προκάλεσαν οι εισηγήσεις των ομιλητών.

Βίντεο από ορισμένες από τις εισηγήσεις του διημέρου μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς, στο αρχείο των εκδηλώσεων:

<http://www.poulantzas.gr/files.php?id=719&year=2012>

Β.Λ. - Σ.Π.

Παρουσίαση του βιβλίου «Φασισμός και Δικτατορία – Η Τρίτη Διεθνής Αντιμέτωπη στον Φασισμό»

Εκδήλωση του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς και του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ Ηρακλείου Αττικής, στο Ηράκλειο Αττικής, 24 Οκτωβρίου 2012

Το απόγευμα της Τετάρτης 24 Οκτωβρίου, σε εκδήλωση του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς και του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ Ηρακλείου Αττικής παρουσιάστηκε το βιβλίο του Νίκου Πουλαντζά «Φασισμός και δικτατορία – Η Τρίτη Διεθνής αντιμετώπη στον φασισμό». Η παρουσίαση έγινε στη δημοτική αίθουσα της Βίλας Στέλλα με εισηγητή τον καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου Σταύρο Κωνσταντακόπουλο, μέλους του Δ.Σ. του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς. Το έργο, από τα σπουδαιότερα που έχουν γραφτεί για την ανάλυση του φασιστικού και ναζιστικού φαινομένου, επιχειρεί να διερευνήσει τα κοινωνικά του ερείσματα και τους λόγους της ανόδου του σε Ιταλία και Γερμανία. Λόγω της εκλογικής ανόδου και κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης της Χρυσής Αυγής, το βιβλίο αυτό του Νίκου Πουλαντζά αποκτά ιδιαίτερη επικαιρότητα και ως εκ τούτου η παρουσίαση πυροδότησε έντονη συζήτηση με πλήθος ερωτήσεις και τοποθετήσεις από τους παρευρισκόμενους, οι οποίοι μαζί με τον εισηγητή επιχείρησαν να διαβάσουν την συγκυρία του βιβλίου.

Ακολουθώντας τη γραμμή σκέψης του Πουλαντζά, ο εισηγητής Σταύρος Κωνσταντακόπουλος πρότεινε αφενός να μην επιχειρήσουμε μια ανάλυση του πολιτικού μόνο μέσα από το πολιτικό, αλλά και ούτε να θεωρήσουμε το φασισμό ως μονοσήμαντο της οικονομικής κρίσης. Αντίθετα, να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε την άνοδό του τότε και τώρα μέσω της συνισταμένης των δυνάμεων που δρουν εντός της κοινωνίας και ως αποτέλεσμα της οικονομικής, ιδεολογικής και πολιτικής κρίσης, της κρίσης της κυρίαρχης ιδεολογίας και των κυριαρχούμενων ιδεολογιών.

Οι παρεμβάσεις των παρισταμένων επέμειναν στο ρόλο της οικονομικής κρίσης που από τη μία καθιστά επιτακτικά τα προβλήματα επιβίωσης και από την άλλη διαρρηγνύει τον κοινωνικό ιστό, αφήνοντας χώρο ανάπτυξης στο ρατσισμό και το φασισμό. Ωστόσο, η συζήτηση δεν περιορίστηκε στην οικονομική σφαίρα, αλλά επισημάνθηκε και η συμβολή των φασιστικών υποδοχών που υπάρχουν στον ελληνικό κοινωνικό σχηματισμό, όπως του μιλιταρισμού, της ιεραρχικής οργάνωσης της κοινωνίας, του σεξισμού, της εθνοκεντρικής εκπαίδευσης και του νεοφιλελεύθερου ελιτισμού. Η εκδήλωση έκλεισε με την επισήμανση της σημασίας που έχει η μελέτη της ιστορίας στην κοινωνική πάλη, με ταυτόχρονη απόρριψη της αισιοδοξίας που απορρέει από την ιστορική γνώση, καθώς όπως τόνισε ο Στ. Κωνσταντακόπουλος «η ζωντανή απόγνωση είναι πάντα πιο δυνατή από τις μνήμες».

Σωτήρης Κοσκολέτος

Ετήσιο συνέδριο των Ευρωπαίων Οικονομολόγων για την Εναλλακτική Πολιτική στην Ευρώπη

Πόζναν, 28-30 Σεπτεμβρίου 2012

Στις 28-30 Σεπτεμβρίου 2012 διεξήχθη το 18ο ετήσιο συνέδριο της ομάδας των Ευρωπαίων Οικονομολόγων για την Εναλλακτική Οικονομική Πολιτική στην Ευρώπη (Ομάδα EuroMemo). Το φετινό συνέδριο φιλοξένησε το Πανεπιστήμιο του Πόζναν στην Πολωνία.

Όπως κάθε χρόνο, το συνέδριο προσέφερε την ευκαιρία στους περίπου 60 συμμετέχοντες από διάφορες χώρες της Ευρώπης να αναλύσουν την τρέχουσα κατάσταση και να συζητήσουν εναλλακτικές προς την ασκούμενη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτάσεις. Μάλιστα, ενόψει των κινητοποιήσεων στην Ελλάδα, την Ισπανία και την Πορτογαλία, το συνέδριο εξέδωσε διακήρυξη συμπαράστασης, η οποία παρατίθεται στη συνέχεια.

Κεντρικό ζήτημα του συνεδρίου ήταν η εμβάθυνση της κρίσης στην Ε.Ε. και η ανάγκη για ριζικές μεταβολές σε όλα τα επίπεδα, πολιτικής, αξιών και θεσμών. Οι συζητήσεις διεξήχθησαν σε πέντε διαφορετικές ομάδες εργασίας - για τη δημοσιονομική και χρηματοπιστωτική πολιτική, για τις νέες μορφές διακυβέρνησης σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, για την ανάγκη ριζικής αναμόρφωσης της κοινωνικής ατζέντας και για την αναπτυξιακή πολιτική για τις χώρες της περιφέρειας. Το γενικό συμπέρασμα της

συζήτησης ήταν ότι η Ε.Ε. μπορεί να επιβιώσει μόνο αν ανασυνταχθεί ριζικά σε προοδευτική κατεύθυνση, και μάλιστα, άμεσα.

Το σχετικό Υπόμνημα ήδη συντάσσεται προκειμένου να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τον Νοέμβριο. Σημειώνεται ότι, με την ευθύνη ειδικής ομάδας του Ινστιτούτου Νίκου Πουλαντζά, το Υπόμνημα επίσης κάθε χρόνο μεταφράζεται στα Ελληνικά.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί η συμμετοχή εκπροσώπων κοινωνικών κινημάτων στο συνέδριο. Ειδικότερα, η πρόεδρος της οργάνωσης ΑΤΤΑ-Γαλλία Ορελί Τρουβέ, ο γραμματέας της βελγικής συνομοσπονδίας ACV - CSC και ένας εκ των πρωταγωνιστών της «Εναλλακτικής Συνόδου» ("Alter Summit") Φελίπε βαν Κίρσμπικ, καθώς και αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Δικτύου κατά της Φτώχειας (European Anti-Poverty Network) με επικεφαλής τον πρόεδρό του είχαν ενεργό συμμετοχή στις εργασίες του συνεδρίου.

Το συνέδριο εξέδωσε την παρακάτω διακήρυξη αλληλεγγύης ενάντια στη λιτότητα:

Α λ λ η λ ε γ γ ύ η ε ν ά ν τ ι α σ τ η ν λ ι τ ό τ η τ α

Οι Ευρωπαίοι Οικονομολόγοι για μια Εναλλακτική Πολιτική στην Ευρώπη (Ομάδα EuroMemo) διακηρύσσουν την αλληλεγγύη τους στις κινητοποιήσεις των λαών της Ελλάδας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας ενάντια στην πολιτική της Ε.Ε., που τους επιβάλλεται σε αντίθεση με τα συμφέροντά τους.

Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις σας ενάντια στην πολιτική που σας επιβάλλεται!

Αυτά που σας επιβάλλουν η συμμαχία των διεθνών χρηματοπιστωτικών συμφερόντων και ορισμένων ευρωπαϊκών χωρών με επικεφαλής την Γερμανία δεν αποτελούν βοήθεια, αλλά κραυγαλέα προσπάθεια να στηρίξουν το τραπεζικό τους σύστημα σε βάρος σας. Με τον τρόπο αυτό οι χώρες σας ωθούνται, όλο και βαθύτερα, στο φαύλο κύκλο της λιτότητας και της ύφεσης.

Μας λένε ότι οι χώρες σας «δεν προσπαθούν αρκετά». Στην πραγματικότητα, η συνεργασία ο συνδυασμός των δυνάμεων της Βόρειας Ευρώπης και της διεθνούς «διακυβέρνησης» επιβάλλουν στις χώρες σας νέα πακέτα «βοήθειας» τα οποία, με την πρόφαση της «διάσωσης» σας, εξαφανίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, ωθούν τους φτωχούς στην απόλυτη μιζέρια και αποδυναμώνουν την μεσαία τάξη. Γνωρίζουμε ωστόσο ότι τα προγράμματα αυτά θα αποτύχουν, όπως απέτυχαν τα Προγράμματα Διαρθρωτικής Προσαρμογής που επιβλήθηκαν στις χώρες του Παγκόσμιου Νότου. Ομοίως, θα έχουν τα ίδια επικίνδυνα αποτελέσματα με τα προγράμματα που βασίστηκαν στη «Συναίνεση της Ουάσιγκτον», τα οποία είχαν καταστροφικές συνέπειες για τους λαούς της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης την δεκαετία του 1990.

Ο στόχος της πολιτικής αυτής δεν είναι η «διάσωση» των χωρών σας. Αντίθετα, ο στόχος είναι οι πιστωτές να κερδίσουν χρόνο για να διασωθούν οι ίδιοι και οι μέτοχοί τους, ενώ οι χώρες σας ωθούνται σε όλο και μεγαλύτερη λιτότητα που θα καταλήξει στην πτώχευσή σας, με όλες τις καταστροφικές συνέπειες που αυτή θα έχει, ενισχύοντας την

πόλωση και τις ευρωπαϊκές ιεραρχικές δομές. Με την συμπαιγνία των πολιτικών και οικονομικών ελίτ, οι χώρες σας χρησιμοποιούνται σαν πειραματόζωα της νέας κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής, που στη συνέχεια θα εφαρμοστεί και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Για να επιτύχει όμως ο στόχος αυτός, χρειάζεται ένα καθεστώς που θα απαλείψει και τα πλέον στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα.

Το κοινοβουλευτικό καθεστώς οπισθοδρομεί, καθώς οι «εκπρόσωποι των πολιτών» παραδίδουν την εξουσία που τους έχει ανατεθεί σε «ειδικούς» και σε τραπεζίτες: μια κατάσταση που δεν διαφέρει σε τίποτα από ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα.

Όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί μέχρι σήμερα υποδαυλίζουν το δημόσιο χρέος των χωρών σας, εκτινάσσοντάς το αντί να το περιορίζουν. Το τεχνητό βάθεμα του προβλήματος του δημοσίου χρέους χρησιμοποιείται ως όπλο με το οποίο επιχειρούν να επιτεθούν και να καταλάβουν ολόκληρη την κοινωνία.

Το μοντέλο που εφαρμόζεται, το τελευταίο διάστημα, στη Νότια Ευρώπη προορίζεται για όλη την Ευρώπη και πέραν αυτής για οποιοδήποτε άλλο μέρος στο οποίο μπορούν να δημιουργηθούν παρόμοιες συνθήκες. Αυτό είναι το διακύβευμα και αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο η υπεράσπιση των λαών της Νότιας Ευρώπης δεν αποτελεί μια αφηρημένη χειρονομία αλληλεγγύης: αυτή τη στιγμή κρίνεται το μέλλον της δημοκρατίας και το μέλλον των λαών της Ευρώπης. Παντού η «επιτακτική ανάγκη» μιας «οδυνηρής αλλά απαραίτητης» λιτότητας εμφανίζεται ως

ο τρόπος αποφυγής της τύχης των Νοτιο-Ευρωπαίων – ενώ στην πραγματικότητα η λιτότητα μας οδηγεί ακριβώς στην κατάληξη αυτή.

Υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις που είναι εφικτές: η επανίδρυση μιας αναδιαρθρωμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης στηριγμένης στις θεμελιώδεις αξίες της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας και της βιωσιμότητας είναι ακόμα εφικτή και υπηρετεί ταυτόχρονα τα συμφέροντα των λαών όλης της Ευρώπης, Νότιας και Βόρειας.

Μαρίκα Φραγκάκη

Εργαστήριο της GUE-NGL στις Βρυξέλλες

17 Οκτωβρίου 2012

Στις 17 Οκτωβρίου, η ευρωομάδα της Αριστεράς, GUE/NGL, διοργάνωσε στις Βρυξέλλες εργαστήριο με θέμα την ενημέρωση και την ανταλλαγή απόψεων για την πανευρωπαϊκή πρωτοβουλία «Φλωρεντία 10+10» (περισσότερες πληροφορίες για τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία υπάρχουν σε άλλο κείμενο του Ενημερωτικού Δελτίου) και τη διαδικασία της Εναλλακτικής Συνόδου (Altersummit), μια συνάντηση κομμάτων, συνδικάτων, κινημάτων και οργανώσεων που θα πραγματοποιηθεί την άνοιξη του 2013, πιθανότατα στην Αθήνα.

Το εργαστήριο άνοιξε η πρόεδρος της GUE/NGL Γκάμπι Τσίμερ, ενώ στην πρώτη –ενημερωτική– ενότητα μίλησαν οι εκπρόσωποι της οργανωτικής επιτροπής

της «Φλωρεντίας 10+10» *Τομάζο Φατόρι, Αλεσάντρα Μεκότσι και Τζέισον Νάρντι*. Στο δεύτερο μέρος του μίλησαν ο πρόεδρος του ΚΕΑ *Πιέρ Λοράν*, η *Ινές Κριστίνα Ζούμπερ*, ευρωβουλευτής του ΚΚ Πορτογαλίας, ο *Κένεθ Χάαρ*, ερευνητής στο Corporate Europe Observatory και μέλος της οργανωτικής επιτροπής της Εναλλακτικής Συνόδου και ο *Ασμπιορν Βαλ*, επικεφαλής της καμπάνιας για την υπεράσπιση του κοινωνικού κράτους στη Νορβηγία.

Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς συμμετείχε στο εργαστήριο με σκοπό να ενημερώσει τους συμμετέχοντες για την οικονομική, πολιτική και κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα, καθώς και για τη συμμετοχή της ελληνικής αποστολής στη συνάντηση της Φλωρεντίας.

Ε.Π.

Συγκρότηση Φακέλου για την Κοινωνική Οικονομία στην ιστοσελίδα του ΙΝΠ

Η κατηγορία «Φάκελοι» της ιστοσελίδας του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς έχει πλέον εμπλουτιστεί με έναν εκτεταμένο κατάλογο άρθρων και μελετών που αφορούν την Κοινωνική Οικονομία. Ο φάκελος περιλαμβάνει κατάλογο των κυριότερων πρωτοβουλιών αλληλεγγύης και αντίστασης που λειτουργούν στην Ελλάδα στο πλαίσιο της αντιμετώπισης των καθημερινών προβλημάτων που αναπτύσσονται λόγω της κρίσης.

Περιέχει, επίσης, σχετικό νομοθετικό υλικό καθώς και βίντεο από συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής.

Η επιμέλεια του καταλόγου πραγματοποιήθηκε από τον Παναγιώτη Πάντο, μέλος του ΔΣ του ΙΝΠ.

Μπορείτε να βρείτε τον φάκελο εδώ:

<http://www.poulantzias.gr/folders.php?id=420>

Σ.Π.

Εγκαίνια του Παραρτήματος Ελλάδας του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ

Στις 9 Οκτωβρίου 2012 εγκαινίασε τη λειτουργία του στην Αθήνα το Παράρτημα Ελλάδας του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ (ΙΡΛ). Το μεσημέρι τα γραφεία μας (Καλλιδρομίου 17, Εξάρχεια) ήταν ανοιχτά στο κοινό. Οι επισκέπτες ενημερώθηκαν για τις δραστηριότητες του ΙΡΛ στην Ελλάδα, τη Γερμανία και άλλες χώρες, ενώ είχαν επίσης την ευκαιρία να δουν την έκθεση φωτογραφίας της Χαρράς Καμινάρα με τίτλο *Krisis*.

Η δημόσια εκδήλωση των εγκαινίων έγινε το απόγευμα της ίδιας μέρας στο κτήριο The Hub Events, στα Κάτω Πετράλωνα. Την εκδήλωση προλόγισαν εκ μέρους του ΙΡΛ η Γκαμπριέλε Κίκουτ και ο Κλάους Ζιλ. Χαιρετισμό απήθυσε ο Βόλφγκανγκ Ντολντ, πρέσβης της Γερμανίας στην Ελλάδα. Στη συνέχεια, ο διευθυντής του ΙΡΛ Φλόριαν Βάις

μίλησε για τη χρησιμότητα της ίδρυσης ελληνικού Παραρτήματος, εν μέσω της σημερινής κρίσης.

Βασικοί ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο Μπερντ Ρίξινγκερ, πρόεδρος του γερμανικού κόμματος Η Αριστερά (Die Linke) και ο Αλέξης Τσίπρας, πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ. Στην παρέμβασή του, ο πρώτος επισήμανε το χάσμα που χωρίζει την πολιτική του κόμματός του από την πολιτική της Μέρκελ και υποστήριξε ότι υπάρχουν «δύο Γερμανίες» και ότι η αυτή που εκπροσωπεί η Linke. Ο ομιλητής επεσήμανε επίσης ότι προκειμένου να είναι βιώσιμη μια προοδευτική αλλαγή της κατάστασης στην Ελλάδα είναι αναγκαία μια αντίστοιχη στροφή των πολιτικών στην υπόλοιπη Ευρώπη και εξέφρασε την αλληλεγγύη του στην Ελλάδα, καθώς και την αντίθεσή του στην πολιτική του Μνημονίου και των περικοπών.

Εδώ πρέπει να σημειωθεί, ότι τα εγκαίνια του ελληνικού Παραρτήματος του ΙΡΛ συνέπεσαν με τη σύντομη επίσκεψη της καγκελαρίου Μέρκελ στην Αθήνα και τη μαζική συγκέντρωση εναντίον της πολιτικής της που είχε οργανωθεί στο κέντρο της πόλης. Ο ίδιος ο Ρίξινγκερ συμμετείχε στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο πλευρό του Αλέξη Τσίπρα και των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, έχοντας ήδη επισκεφθεί το πρωί το νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία».

Στη δική του ομιλία ο Αλέξης Τσίπρας αναφέρθηκε στις γενικότερες πολιτικές εξελίξεις και τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, ενώ εξέφρασε τη χαρά και την ικανοποίησή του για την ίδρυση του παραρτήματος του ΙΡΛ

στην Ελλάδα με τα εξής λόγια: «Χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ τη διεισδυτική ματιά, την κριτική επεξεργασία και τη θεωρητική ανάλυση για τις κοινωνικές επιπτώσεις και τους μετασχηματισμούς που προκαλεί αυτή η νεοφιλελεύθερη επέλαση».

Στην εκδήλωση είχαν προσκληθεί, μεταξύ άλλων, η ΚΟ και η Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, το Δ.Σ. του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς, άλλα ινστιτούτα και φορείς (ΑΣΚΙ, ΕΚΚΕ, ΕΜΙΑΝ, Δίκτυο για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα, Διεθνής Αμνηστία κ.ά.), βουλευτές του Die Linke, δημοσιογράφοι, επιστήμονες, ακτιβιστές, προσωπικότητες της Αριστεράς. Η προσέλευση, παρά τη δυσκολία λόγω των κινητοποιήσεων στο κέντρο, ήταν άκρως ικανοποιητική. Μετά τις ομιλίες ακολούθησε δεξίωση, στην οποία οι καλεσμένοι είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν μεταξύ τους και να γνωριστούν με τους γερμανούς ομολόγους, συναδέλφους και συντρόφους τους.

Ιωάννα Μεϊτάνη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ο κίνδυνος του νεο-ναζισμού στην Ελλάδα και την Ευρώπη

Εκδήλωση του παραρτήματος Ελλάδας του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ

Πρώτη μεγάλη θεματική με την οποία θα ασχοληθεί το παράρτημα Ελλάδας του Ινστιτούτου Ρόζα Λούξεμπουργκ είναι η άνοδος του νεοναζισμού. Η πρώτη εκδήλωση, λοιπόν, θα είναι ένα συνέδριο για την άνοδο του νεοναζισμού στην Ελλάδα και τη Γερμανία. Οργανώνονται κλειστά workshops με στόχο την ανταλλαγή εμπειρίας και την αλληλοενημέρωση, σε τρεις κυρίως τομείς: εκφάνσεις του νεοναζισμού στην κοινωνία, στα κοινοβούλια, στον κρατικό μηχανισμό: δυνατότητες και όρια της αντιφασιστικής δράσης. Καλεσμένοι από γερμανικής πλευράς είναι βουλευτές από τοπικά κοινοβούλια κρατιδίων της Γερμανίας στα οποία εκπροσωπείται το νεοναζιστικό κόμμα NPD, ερευνητές, ακτιβιστές, και ένας γενικός εισαγγελέας. Αντίστοιχη θα είναι η σύνθεση και από ελληνικής πλευράς.

Το συνέδριο, που οργανώνεται στις 1 & 2 Νοεμβρίου, θα περιλαμβάνει και μια ανοιχτή εκδήλωση για το κοινό, με θέμα «Ο κίνδυνος του νεοναζισμού στην Ελλάδα και την Ευρώπη», όπου θα κάνουν εισηγήσεις η *Μαρτίνα Ρένερ*, ο *Γιούργκεν Σερ*, ο *Δημήτρης Σαραφιανός*, ο *Δημήτρης Ψαρράς* και ο *Νίκος Γιαννόπουλος*. Η εκδήλωση θα γίνει στο αμφιθέτρο «Κωνσταντίνος Παπαρηγόπουλος» της Σχολής Νομικών και Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου

Αθηνών, Σόλωνος 57, την Πέμπτη 1 Νοεμβρίου, στις 5:30 το απόγευμα, με ταυτόχρονη διερμηνεία.

Ιωάννα Μεϊτάνη

Πάμε Φλωρεντία!

Φλωρεντία 10+10: Ενώνοντας τις δυνάμεις μας για μια άλλη Ευρώπη. 8-11 Νοεμβρίου 2012

Το Νοέμβριο του 2002, πραγματοποιήθηκε στη Φλωρεντία το 1ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ (ΕΚΦ) που έθεσε τις βάσεις ενός «θεσμού» που εντάχθηκε στο κίνημα κατά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης και συνέβαλε στην προώθησή του. Το ΕΚΦ υπήρξε, επί μακρόν, ένας ευρωπαϊκός δημόσιος χώρος στον οποίο κοινωνικά κινήματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις, επιστήμονες, διανοούμενοι και πολιτικοί από διάφορες χώρες συζητούσαν μεταξύ τους και προσπαθούσαν να συντονίσουν τη δράση τους.

Δέκα χρόνια μετά, κινήματα, δίκτυα και οργανώσεις από όλη την Ευρώπη θα συναντηθούν ξανά στο Φορτέσσα ντα Μπάσο με δύο στόχους: να συζητήσουν την κοινή τους στάση απέναντι στην ευρωπαϊκή οικονομική και κοινωνική κρίση και να ανταλλάξουν απόψεις για τις προϋποθέσεις οικοδόμησης μιας εναλλακτικής, κοινωνικά δίκαιης και συνεργατικής Ευρώπης. Οι συζητήσεις, που θα διαρκέσουν τέσσερις μέρες, εντάσσονται στους εξής άξονες: «Δημοκρατία

στην Ευρώπη-αντίσταση στον νεοφασισμό», «Οικονομία, χρέος, πολιτικές λιτότητας, γύρω από εναλλακτικές πολιτικές», «Εργασία και άλλα κοινωνικά δικαιώματα», «Κοινωνικά αγαθά και δημόσιες υπηρεσίες».

Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς θα συμμετάσχει στις εκδηλώσεις της Φλωρεντίας, στο πλαίσιο μεγάλης ελληνικής αντιπροσωπείας που περιλαμβάνει κοινωνικά κινήματα, συνδικάτα και πολιτικές συλλογικότητες.

Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα www.firenze1010.eu.

Όσοι και όσες ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν στην ελληνική αποστολή μπορούν να τηλεφωνήσουν στους εξής αριθμούς: 210-3378517 και 3378519, 10.00-15.00. 6976114478

Στο επόμενο Ενημερωτικό Δελτίο θα υπάρξει εκτενής ενημέρωση για όλα όσα συζητήθηκαν και έγιναν στη Φλωρεντία.

Σ.Φ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Από το Δεκέμβριο του 2011, το Ενημερωτικό Δελτίο του *Ινστιτούτου Νίκος Πουλιαντζάς* φιλοξενεί την ενότητα *Ειδήσεις από την Ευρωπαϊκή Αριστερά*. Στην ενότητα αυτή περιλαμβάνονται νέα και ανακοινώσεις που αφορούν τη δραστηριότητα του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ) και των κομμάτων-μελών της. Τα νέα (κατα)γράφει ο Γιάννης Μπουρνούς, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

14 Νοεμβρίου: Η πρώτη υπερεθνική Γενική Απεργία στην Ευρώπη είναι γεγονός!

Οι λαοί της Ευρώπης βγαίνουν στο προσκήνιο. Οι μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις στον Ευρωπαϊκό Νότο, με απαρχή τις πρωτοφανείς διαδηλώσεις στην Ισπανία και την Πορτογαλία, στις 15 Σεπτεμβρίου, έχουν θέσει σε κίνηση τους κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς που αντιστέκονται στη λιτότητα και τη στρατηγική των Μνημονίων.

Μετά από κοινό κάλεσμα των ισπανικών και πορτογαλικών εργατικών συνομοσπονδιών, η 14η Νοεμβρίου ορίστηκε ως μέρα γενικής απεργίας στις δύο χώρες της Ιβηρικής.

Το ιβηρικό κάλεσμα στηρίχθηκε, στη συνέχεια, από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ στην Ελλάδα, καθώς και από τα συνδικάτα της Κύπρου και της Μάλτας, ενώ μια σειρά από συνδικάτα και κινηματικοί φορείς άλλων χωρών (Ιταλία, Γαλλία κ.α.) προσανατολίζονται σε ταυτόχρονες δράσεις και διαδηλώσεις την ίδια μέρα.

Η πίεση από «τα κάτω» για ανάδειξη της 14ης Νοεμβρίου

σε πανευρωπαϊκή μέρα απεργιών και διαδηλώσεων είχε αποτέλεσμα, αφού και η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ) αποφάσισε να καλέσει στη διοργάνωση πολύμορφων κινητοποιήσεων και δράσεων αλληλεγγύης σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Η επιστροφή του λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο αλλάζει τα δεδομένα, θέτει υπό σοβαρή αμφισβήτηση την πανευρωπαϊκή στρατηγική της ακραίας λιτότητας και κλονίζει την ηγεμονία των νεοφιλελεύθερων φονταμενταλιστών.

ΙΣΠΑΝΙΑ Εκλογές στη Γαλικία και τη Χώρα των Βάσκων: Αλματα της ευρύτερης Αριστεράς

Εκλογές για τα τοπικά κοινοβούλια πραγματοποιήθηκαν στις 21 Οκτωβρίου στη Γαλικία και τη Χώρα των Βάσκων.

Στη Γαλικία, μία από τις «αυτόνομες κοινότητες» της Ισπανίας, που αποτελεί παραδοσιακό προπύργιο της ισπανικής δεξιάς, η Ενωμένη Αριστερά (EU), αμέσως μετά το πρωτοφανές αποτέλεσμα του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ στις 17 Ιουνίου, πήρε την πρωτοβουλία «για το ΣΥΡΙΖΑ

Γαλικίας» (!) και κατόρθωσε να συγκροτήσει τον τοπικό συνασπισμό «Γαλικιανή Εναλλακτική της Αριστεράς» (AGE), φτάνοντας σε συμφωνία με την πολιτική ομάδα ANOVA, που προέκυψε από διάσπαση στο Εθνικιστικό Γαλικιανό Μπλοκ (BNG), ένα κόμμα της ευρύτερης πατριωτικής Αριστεράς, που πρεσβεύει την πλήρη αυτονομία της Γαλικίας (εξ ου και ο όρος «εθνικιστικό» στον τίτλο του).

Ο συνασπισμός AGE κατέγραψε στις εκλογές πρωτοφανή επιτυχία: Στις προηγούμενες εκλογές στη Γαλικία, το 2009, η Ενωμένη Αριστερά (EU) είχε συγκεντρώσει 0,97% και δεν εκπροσωπήθηκε στο τοπικό κοινοβούλιο. Στις εκλογές της 21ης Οκτωβρίου, η AGE κατόρθωσε να συγκεντρώσει 14% (!), να εκλέξει 9 βουλευτές και να αναδειχθεί τρίτη δύναμη στη Γαλικία, αφού καρπώθηκε το σύνολο σχεδόν των απωλειών του Σοσιαλιστικού Κόμματος (PsdeG-PSOE) και του Εθνικιστικού Γαλικιανού Μπλοκ (BNG). Το Λαϊκό Κόμμα (PP) κέρδισε ξανά τις εκλογές και την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο, καταγράφοντας, όμως, σημαντική απώλεια 124.000 ψηφοφόρων σε σχέση με το 2009.

Δείτε τα επίσημα αναλυτικά αποτελέσματα:

http://resultados2012.xunta.es/11AU/DAU11999CM_L1.htm

Σχετικό (προεκλογικό) άρθρο του Σταύρου Καραγκούνη στην ΑΥΓΗ:

<http://www.avgi.gr/ArticleActions/show.action?articleID=722245>

Στη Χώρα των Βάσκων, η κεντρική κυβέρνηση της Μαδρίτης δέχτηκε ισχυρό πλήγμα. Το Λαϊκό Κόμμα του πρωθυπουργού Ραχόι, υποχώρησε από τη δεύτερη θέση (2009) στην τέταρτη, ενώ ταυτόχρονα, τη μεγαλύτερη ήττα κατέγραψε το Σοσιαλιστικό Κόμμα, που έχασε σχεδόν 12 ποσοστιαίες μονάδες (έφτασε από το 31% στο 19%) και κατετάγη τρίτο.

Πρώτη δύναμη, παρά τις μικρές απώλειες, αναδείχθηκε και πάλι (όπως και το 2009) η δεξιά εκδοχή των πατριωτικών δυνάμεων της Χώρας των Βάσκων, το Βασκικό Εθνικιστικό Κόμμα (EAJ-PNV).

Η πραγματική, όμως, αποκάλυψη των εκλογών ήταν ο συνασπισμός Bildu της πατριωτικής Αριστεράς (που υποστηρίζει την ανεξαρτησία της Χώρας των Βάσκων και στήριξε την κατάπαυση του πυρός στην περιοχή). Το Bildu εκτινάχθηκε από το 10% στο 25% (!), κατατάχθηκε δεύτερο και εξέλεξε 21 βουλευτές (από 5 το 2009)!

Δείτε τα τελικά αποτελέσματα:

http://en.wikipedia.org/wiki/Basque_parliamentary_election,_2012#Results

Η άνοδος της ευρύτερης Αριστεράς στις εκλογές των δύο αυτόνομων περιοχών δεν αποτελεί μεμονωμένο φαινόμενο. Όλη την τελευταία περίοδο, η Ενωμένη Αριστερά Ισπανίας (IU) αναγνωρίζεται από μια συνεχώς διευρυνόμενη μερίδα

της ισπανικής κοινωνίας ως το πολιτικό στήριγμα του πρωτοφανούς κινήματος αντίστασης στην πολιτική της λιτότητας που ακολουθεί η κυβέρνηση Ραχόι, σε σύμπνοια με τις υποδείξεις της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ. Η δυναμική της Ενωμένης Αριστεράς καταγράφεται εύγλωττα σε όλες τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, όπου το κόμμα-μέλος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς συγκεντρώνει ποσοστά σχεδόν διπλάσια από το 6,9% των προηγούμενων εθνικών εκλογών.

Πιο συγκεκριμένα, στις δύο τελευταίες δημοσκοπήσεις του Οκτωβρίου, η εκτίμηση ψήφου για την Ενωμένη Αριστερά ξεπερνά το 12%, την ίδια ώρα που οι δυνάμεις του δικομματισμού (Λαϊκό Κόμμα και Σοσιαλιστικό Κόμμα) πέφτουν από το 72% στο 55%-60%, καθιστώντας την Αριστερά καθοριστικό ρυθμιστή των πολιτικών εξελίξεων. Παρ' όλες τις επιμέρους διαφορές (πχ εκλογικό σύστημα), το πολιτικό σκηνικό στην Ισπανία αρχίζει να θυμίζει έντονα την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα την περίοδο της ψήφισης του 1ου Μνημονίου.

Δείτε τις τελευταίες δημοσκοπήσεις:

http://en.wikipedia.org/wiki/Opinion_polling_for_the_next_Spanish_general_election

Δείτε, συγκριτικά, τα αποτελέσματα των εθνικών εκλογών του 2011:

http://en.wikipedia.org/wiki/Spanish_general_election,_2011#Results

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ Πλήγματα στην ηγεμονία των νεοφιλελεύθερων. Σταδιακή άνοδος της Αριστεράς.

Αλλη μια χώρα στην οποία το πολιτικό σκηνικό θυμίζει έντονα το πολιτικό κλίμα στην Ελλάδα αμέσως μετά το 1ο Μνημόνιο. Οι μεγάλες και συνεχιζόμενες λαϊκές κινητοποιήσεις ενάντια στη λιτότητα της κυβέρνησης Κοέλιο και της τρόικας συμβαδίζουν με τη σταδιακή άνοδο της απήχησης των δύο κομμάτων της Αριστεράς (Μπλόκο της Αριστεράς και Κομμουνιστικό Κόμμα).

Σε όλες τις τελευταίες έρευνες, το άθροισμα της Αριστεράς εμφανίζεται συνεχώς αυξανόμενο (17%-24%), με αποκορύφωμα τα ευρήματα του Σεπτεμβρίου, σύμφωνα με τα οποία τα δύο κόμματα συγκεντρώνουν μαζί 24% (στις εκλογές του 2011 συγκέντρωσαν αθροιστικά 13%).

Αξίζει να σημειωθεί ότι η προεκλογική συμπόρευση του Μπλόκο και του Κομμουνιστικού Κόμματος συνεχίζεται σε επίπεδο πολιτικών πρωτοβουλιών, με αποκορύφωμα την πρόσφατη πρόταση μομφής κατά του κυβερνητικού συνασπισμού, που κατέθεσαν ταυτόχρονα στο κοινοβούλιο αμέσως μετά από τις ιστορικού μεγέθους διαδηλώσεις της 15ης Σεπτεμβρίου, στις οποίες συμμετείχαν πάνω από 1 εκατομμύριο διαδηλωτές σε 35 πόλεις της χώρας.

Εν τω μεταξύ, τη Δευτέρα 22 Οκτωβρίου, το Μπλόκο της Αριστεράς, εν όψει του τακτικού του συνεδρίου (9-11 Νοεμβρίου στη Λισαβόνα), παρουσίασε το πλαίσιο διεκδικήσεων και εναλλακτικών

προτάσεων έναντι του προγράμματος λιτότητας που επιβάλλει η κυβέρνηση Κοέλιο σε συνεργασία με την τρόικα, μέσω του σχεδίου του εθνικού προϋπολογισμού για το 2013. Το Μπλόκο επικαλείται πρόσφατη απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Πορτογαλίας, που κατέδειξε τον άδικο, ταξικό και αντισυνταγματικό χαρακτήρα των περικοπών του Μνημονίου.

Κατά την παρουσίαση των αντιπροτάσεων του Μπλόκο τονίστηκε ο κερδοσκοπικός χαρακτήρας του δανεισμού της Πορτογαλίας, η οποία δανείζεται, σύμφωνα με το Μνημόνιο, με επιτόκιο 3,5%, την ίδια ώρα που οι ιδιωτικές τράπεζες χρηματοδοτούνται από την ΕΚΤ με επιτόκιο 0,75%.

Παρών στο συνέδριο του Μπλόκο θα είναι ο Πρόεδρος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ και Αντιπρόεδρος του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, Αλέξης Τσίπρας, ο οποίος θα μιλήσει σε μεγάλη δημόσια εκδήλωση στις 9 Νοεμβρίου, μαζί με τον Ζαν Λικ Μελανσόν (Μέτωπο της Αριστεράς, Γαλλία) και την Γκάμπι Τσίμερ (Η Αριστερά, Γερμανία).

Δείτε τις τελευταίες δημοσκοπήσεις:

http://en.wikipedia.org/wiki/Next_Portuguese_legislative_election#Opinion_Polling

Ρεπορτάζ από την παρουσίαση των εναλλακτικών προτάσεων του Μπλόκο της Αριστεράς:

<http://www.esquerda.net/artigo/bloco-apresenta-medidas-alternativas-%C3%A0-proposta-or%C3%A7amental-do-governo/25133>

ΤΣΕΧΙΑ

Περιφερειακές εκλογές: Δεύτερη δύναμη το Κομμουνιστικό Κόμμα Βοημίας-Μοραβίας

Οι εκλογικές επιτυχίες της Αριστεράς δεν περιορίζονται μόνο στις πολύπαθες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, αλλά απλώνονται ακόμη και σε χώρες με πολύ πιο δυσχερείς συνθήκες για την ανάπτυξη και την ηγεμονία των αριστερών ιδεών.

Στις πρόσφατες Περιφερειακές Εκλογές στην Τσεχία, το Κομμουνιστικό Κόμμα Βοημίας-Μοραβίας (κόμμα-παρατηρητής στο Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς), κατόρθωσε για πρώτη φορά να κερδίσει τις 2 από τις 13 περιφέρειες της χώρας, ξεπερνώντας το Δημοκρατικό Κόμμα Πολιτών (ODS), κυβερνητικό κόμμα της δεξιάς, που επικράτησε μόλις σε 1 περιφέρεια!

Το εθνικό ποσοστό των Κομμουνιστών (KSCM) υπολογίστηκε στο 20% και καθιστά το κόμμα δεύτερη πολιτική δύναμη στη χώρα, με τους Σοσιαλδημοκράτες (CSSD) να προηγούνται με βραχεία κεφαλή (23%).

Δείτε τα αποτελέσματα των περιφερειακών εκλογών:

http://en.wikipedia.org/wiki/Czech_regional_elections,_2012#Results

Σχετικό άρθρο-ανάλυση των εκλογών:

<http://www.tsantiri.gr/diethni/tsechia-i-epistrofi-ton-kommouniston.html>

ΛΟΝΔΙΝΟ

Μαζική και επιτυχημένη η πανεθνική διαδήλωση των βρετανικών συνδικάτων

Από τη μαζική συμμετοχή συνδικάτων, οργανώσεων της Αριστεράς και κοινωνικών φορέων χαρακτηρίστηκε η πανεθνική διαδήλωση κατά της λιτότητας και των κοινωνικών περικοπών, που οργάνωσε στο Λονδίνο, στις 20 Οκτωβρίου, η βρετανική Ομοσπονδία Συνδικάτων (TUC).

Στην επιτυχία της διαδήλωσης, στην οποία συμμετείχαν 150.000 πολίτες, συνετέλεσε και ο «Συνασπισμός Αντίστασης» (“Coalition of Resistance”), μια βρετανική δικτύωση που ξεκίνησε με αφετηρία την οργάνωση δράσεων αλληλεγγύης προς τον ελληνικό λαό και σήμερα απαριθμεί στο εσωτερικό της αξιόλογο αριθμό συνδικάτων, κινημάτων, αριστερών οργανώσεων, ακόμη και βουλευτών της αριστερής πτέρυγας του Νέου Εργατικού Κόμματος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στη διαδήλωση του Λονδίνου πήρε μέρος και η προσφάτως συσταθείσα Τοπική Επιτροπή ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ Λονδίνου!

Την επόμενη μέρα της διαδήλωσης (21 Οκτωβρίου), ο “Συνασπισμός Αντίστασης” διοργάνωσε διεθνές συνέδριο κατά της λιτότητας, στο οποίο πήραν μέρος πάνω από 100 εκπρόσωποι φορέων από ολόκληρη την Ευρώπη, ανάμεσά τους ο βουλευτής Κέρκυρας του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ Στέφανος Σαμοϊλής, η Αντιπρόεδρος του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς και ευρωβουλευτής του πορτογαλικού Μπλόκο

της Αριστεράς Μαρίζα Ματίας, ο βουλευτής της αριστερής πτέρυγας του Νέου Εργατικού Κόμματος Τζέρεμι Κόρμπιν, καθώς και εκπρόσωποι από κόμματα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς και των Πράσινων, της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ από την Ελλάδα κ.α.

Αναφορά από το διεθνές συνέδριο:

<http://www.coalitionofresistance.org.uk/2012/10/international-conference-report-kate-hudson/>

Δείτε βίντεο και φωτογραφίες από τη διαδήλωση στο Λονδίνο:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=eJFeYkn3SwM
<http://afuturethatworks.org/>

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ Πρωτοβουλίες ανασύστασης του κινήματος Blockupy

Το κίνημα Blockupy Frankfurt διοργάνωσε πανευρωπαϊκές κινητοποιήσεις στις 13-16 Μαΐου, έξω από την έδρα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στη Φρανκφούρτη, που συγκέντρωσαν 30.000 διαδηλωτές που υπέστησαν τη βίαιη καταστολή της γερμανικής αστυνομίας.

Μετά από μια παύση κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, η γερμανική εκδοχή του κινήματος των πλατειών επιχειρεί να ανασυγκροτηθεί και στις 20 Οκτωβρίου διοργανώθηκαν στο κέντρο της πόλης ολόήμερες πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, με στόχο την επανεργοποίηση των φορέων

και των πολιτών που συγκροτούν το κίνημα αντίστασης στη Γερμανία.

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Blockupy, διοργανώθηκε ειδική εκδήλωση με θέμα «Καταλαμβάνοντας τη δημοκρατία», στην οποία ο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ εκπροσωπήθηκε από το Γιάννη Μπουρνού, υπεύθυνο του Τμήματος Ευρωπαϊκής Πολιτικής του ΣΥΝ και μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Στο σύνολο των συζητήσεων που πραγματοποιήθηκαν στη Φρανκφούρτη, η κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα και το κίνημα αντίστασης του ελληνικού λαού βρέθηκε στο κέντρο του ενδιαφέροντος, με τους Γερμανούς συμμετέχοντες να εστιάζουν τις αναλύσεις τους στους τρόπους με τους οποίους ο αγώνας ενάντια στη λιτότητα μπορεί να καταστεί μαζικός στη Γερμανία και να αποκτήσει πανευρωπαϊκό χαρακτήρα.

Δείτε περισσότερα:

<http://blockupy-frankfurt.org/en/frontpage>

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Παρίσι, 26 Οκτωβρίου: Σύνοδος Προέδρων των κομμάτων της Ευρωπαϊκής Αριστεράς.

Παρίσι, 27 Οκτωβρίου: Σύνοδος αιρετών όλων των βαθμίδων (εθνικά κοινοβούλια, ευρωκοινοβούλιο, τοπική αυτοδιοίκηση) του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς.

“Φλωρεντία+10”, 8-11 Νοεμβρίου: Πανευρωπαϊκή συνάντηση κινημάτων με αφορμή τα 10 χρόνια από την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ στη Φλωρεντία.

Λισσαβόνα, 9-11 Νοεμβρίου: Τακτικό συνέδριο του Μπλόκο της Αριστεράς.

Ευρώπη, 14 Νοεμβρίου: Γενικές απεργίες και πανευρωπαϊκές κινητοποιήσεις ενάντια στη λιτότητα.

Για να μαθαίνετε τα νέα του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς εγγραφείτε στο μηνιαίο ενημερωτικό δελτίο στέλνοντας μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση
info@poulantzas.gr